

ANY 3 - NUM. 82

RIPOLL, 29 D'ABRIL DE 1933

Preu: 20 cèntims

EL SENYOR TOMÀS RAGUER, COMPRÈS

L'acte inicial a favor de l'HOMENATGE AL SR. TOMAS RAGUER, celebrat el diumenge passat a l'Acadèmia Catòlica, constitueix una admirable demostració de com Ripoll estima i comprèn la tasca portada a cap per aquest patriota exemplar, qui ha sabut bastir el primer Museu Folklòric a la nostra terra. Apart dels aplaudiments, d'una cordialitat a tota prova, el fundador de l'Arxiu-Museu de Sant Pere reb, de tots els assistents a l'acte, una d'aquelles aportacions d'ordre esperitual que serveixen alhora que de suport, d'estímul per a continuar amb més delit que mai la feina tan bellament compresa i ovacionada.

Tal com estava anunciat, el passat diumenge diada del Cavaller St. Jordi, va tenir lloc al Saló Teatre de l'Acadèmia Catòlica, la primera vetllada de l'Homenatge iniciat per la delegació local de «Palestra» al benemèrit patrici Sr. Tomàs Raguer, la qual obtingué un èxit definitiu en tots els ordes.

Aquella sala de cinema econòmic i familiar, gràcies a les habilitats del mestre escenògraf Salvador Alarma, prengué un bell aspecte, que afegit a la nombrosa assistència de públic que s'hi reuní, donà a la festa un marc magnífic i digne de tenir-se en compte.

Ballets per l'Esbart Dansaire

Inicia la primera part del programa l'Esbart Dansaire de l'Orfeó de Ripoll, que executaren amb gran justesa i impecablement, Ballet de Déu, del Bergadà; Galop de Cortesia, de Gurb; L'Hereu Riera, del Pallars i Ball Cerdà de Gombreny. En finalitzar cada un dels ballets, el públic manifestava amb xardorosos aplaudiments la seva complaença.

Secció Musical de l'Acadèmia

Seguidament i després d'unes petites exhibicions atlètiques per tal de transportar els grans

instruments musicals, com piano, armònim i contrabaix, la dessús dita Secció Musical interpretà amb gran sentiment i justesa «Le Deluge» i «Samson et Dalila» de C. Saint-Saens i «Czardas núm. 2» de Michiels.

Els aplaudiments que escoltaren, és la millor manera de dir com restà de satisfeta la voluntat dels oients.

Al començar la segona part és llegit un telefonema del Sr. Alarma qui davant la impossibilitat de venir personalment s'adhereix amb tot fervor a l'acte i a l'homenatge.

Parlament del Sr. A. Casanova

Comença elogiant l'iniciativa de l'Homenatge al formidable ripollès Sr. Tomàs i demostra l'encert de Palestra al proposar la forma de fer-ho, la qual cosa fa possible la cooperació pràctica del poble a favor de l'Arxiu-Museu. Féu l'història de l'obra realitzada pel Fundador del Museu de Sant Pere, aconseguint de fer-nos viure, durant la seva dissertació, l'admirable i ràpida creixença de tan important institució. Sol·licita seguidament, l'ajut moral i material de tothom per a la realització d'una obra que tant ens honora.

Tenint en compte els motius que han impossibilitat de venir el Sr. Alarma féu una breu des-

cripció del què serà el diorama en projecte «El casament a pagès». Finalment, demana una prova d'afecte pel gran escenògraf català creador d'aquest bocí de Pirineu que guardem a l'Arxiu Museu «Els pastors a la muntanya» i també aquell típic reconet de la vila nostra que s'acaba d'inaugurar i que representa la botiga del modestíssim industrial ripollès «El clavataire».

El secretari de l'Arxiu fou molt aplaudit.

En Tomàs Raguer

Amb aquest encapçalament, el conegut i admirat amic i mestre, Josep Giménez, donà a conèixer l'admirable i sentida composició poètica que publiquem a continuació i que la senyoreta Matilde Cases tingué cura de recitar amb molta expressió i amb accent molt recomanable:

A EN TOMAS RAGUER

*Un d'aquells homes que he conegut
que més mereixen un homenatge*

Mireu-lo aquí, mireu-lo! sa venerable testa
apar duu el llor simbòlic que el mèrit li teixí;
ell que es voldria fondre d'enmig d'aquesta festa
perque la gesta heroica no és feta per lluir.

Com tots aquells grans homes que honoren nos-
[tra història
sols la bandera esguarda del fúlgid ideal
defuig els homenatges, rebutja honors i glòria;
però creient-se indigne, encara molt més val.

Mireu-lo aquí, mireu-lo! encara que enrojoli
sa humilitat pregona; i enc que del fons del pit
pels ulls salti una llàgrima que cara-avall rodoli...
les llàgrimes que saltin són flors de l'esperit.

Aquí el tenim per dir-li els mots de galania
que ens van florint per dintre com petits glops
[d'encens
diguem-li els ripollesos el doll de simpatia
l'agraïment que ens vessa pel seu treball immens.

Que en aquells estres ròncs que el pes de les
[centúries
fa doblement amables, una ànima hi reviu
és l'ànima del Poble, l'esperit de les vellúries
que ha desvetllat del somni a dins del nostre
[Arxiu.

I l'ànima dels avis és l'embranchida forta
de nostra raça, filla del cel més blau i franc
la de la llar més tèbia, la creu damunt la porta
i al pit la flama encesa amb quatre dits de sang.

La raça dels artistes, cerrallers, clavataires,
la dels Sants i dels savis. la dels valents guerrers
dels trobadors sensibles, poetes i cantaires...
la raça que desvetlla fins sota dels xiprés!

I aquí el teniu, mireu-lo! aquell que descapdella
tot l'enfilall de somnis, de glòria i de virtut
amb els costums més típics i amb la llegenda
[bella...
aquell temps vell que filtra dins nostra joventut.

Jo amb devoció m'el miro, com mira la quitxalla,
vora els tions que s'alcen llengotejant de foc,
a l'avi que desgrana fantàstica rondalla
que va neixent de l'ombra i del fum a poc a poc...

Honor: honor i glòria! a aquell que mou les
[cendres
de la fornal antiga amb màgia de fakir
i de la soca vella fa créixer nous brots tendres
i fa una vida nova de tot un cementir!

Al final, el públic dempeus ovacionà llargament al Sr. Tomàs qui des del recó d'una llotja, agraeix la franca i espontània demostració d'afecte.

Les dones ripolleses al Sr. Tomàs Raguer

La distingida escriptora i aplaudida poetessa Na Raimonda Jofré de Casals, va escriurer, per aquest acte, el bell i sentit treball literari que publiquem seguidament, i que la veu serena i amorosa de la seva filla Maria, llegí amb dicció impecable revestint-lo amb tots els atributs d'un pensament aladament femení.

Pregueu a Déu per l'ànima de
Carme Gordis i Sala
VIDUA DE BARTOMEU CONILL

Traspassada el dia 25 del mes que som
a l'edat de 62 anys,

Havent rebut els Sants Sagraments i la B. A.

A. C. S.

Sos desconsolats: fills, Ricard i Maria;
fills polítics, Salut Torné, Diego Català i
Mària Isern; néts, germanes i germans po-
lítics, nebots i família tota; en assabentar
a llurs amistats i coneixences el seu traspàs
els preguen tinguin la caritat d'encomanar-
la a Déu.

Ripoll, 25 d'abril de 1933.

Senyores i senyors:

No és l'atzar qui ha fet venir-nos a bona part de les dones ripolleses en aquest lloc. Ni tampoc l'exhibicionisme tan agradable a les noies, ni el desig de passar una estona de convivència amical. Més aviat serà l'obediència manyaga a un impuls tot enderiat a retre homenatge a un valor humà, el nom del qual fa brivar-nos de joia i d'emoció, i encara, i per damunt de tot, de gratitud. Vull creure, que totes hem vingut, no solament a exultar les valors d'aquest nom, sí que també a posar de relleu les excel·lències i la vitalitat d'una obra que, anys endarrera, podia aparèixer com el somni d'un il·luminat, i que avui, constitueix una de les realitats més amables que podem oferir a qui ens visiti: L'Arxiu Museu de Ripoll.

Com s'ha fet el miracle? Pels qui s'han trobat de sobte davant d'aquesta profusió de documents antics i moderns, catalogats d'una manera perfecta, i a la presència d'unes col·leccions folklòriques tan ben ordenades i distribuïdes, haurà dubtat tot d'una i haurà pensat tal volta, que la plasmació d'aquestes pàgines del passat, és una visió de la fantasia o un meravellós encís tocat per la vareta màgica de qualque fada generosa i entenimentada, desitjosa d'ofrenar-nos aquest recull històric, en mèrits tal vegada, a ço que Ripoll era, per ço que Ripoll deuria ésser, o podé encara, empremada de les virtuts racials encarnades en la figura patriarcal d'aquest pacientísim obrer de la cultura catalana, que amb tant de respecte i veneració nomenem tots, xics i grans, el Sr. Tomàs.

Nosaltres però, que hem seguit d'aprop aquesta transmudança i capgirament de coses velles, sabem pla bé com malgrat el breu temps transcorregut des del seu començament, ha estat el fruit laboriós i constant, assenyat i pacient, en el qual l'abnegació sense mesura, ha estat posada en primer terme.

I a l'arribar en aquest punt, amigues i senyors, bé prou voldria jo no haver de ferir la susceptibilitat del fill il·lustre de Ripoll i pare dels ripollesos. Per això fer, em caldria mantenir a ratlla tot personalisme i esmentar, únicament, l'obra magna de l'Arxiu Parroquial i Museu

Folklòric, com si realment fós una benedicció baixada de les regions immenses, com si realment ens fós concedit per la mà de la Providència; però, apart de què, de l'abundor del cor la boca ens parla, crec que la meua veu, tremoladissa d'emoció, no serà una nota dissonant, sinó un sò poruc, però harmònic en aquest concert que remoreja amb accents ben definits, i amb una tonalitat d'allò més agradable, sobre tot, per aquells que tenen un concepte clar del què representa i significa l'obra de què estem parlant. És possible, però, la lloança d'una obra cabdal i deixar al marge els components? Esmentar-la amb justesa i precisió, sense parlar de la paternitat, del seny ordenador, de l'inquiet propulsor, de l'ànima de l'artista que l'ha concebuda, o de l'obrer qui ha sabut donar plasticitat a l'idea? Perquè el Sr. Tomàs Raguer, senyores i senyors, és tot això i quelcom més encara. I això no és cap secret per a ningú.

Ell és qui ha salvat una part ben interessantíssima del patrimoni pairal, lliurant-lo del saqueig selvatgí i que mans barroeres havien iniciat per ignorància, destruint documents d'un gran valor històric; ell és qui ha adjuntat un per un objectes escampats ça i enllà, no sols d'oficis i professions rellevants que aportaren a la nostra vila fonts de riquesa, sinó d'aquells altres que ens parlen de festes comarcals, d'indumentàries passades; de la vida dels pastors, dels costums pairals, etc etc. I ell és encara qui amb una voluntat indòmita, es dona íntegrament i en absolut, a la tasca de cada dia, per tal de donar major amplitud a la seva obra, dintre un mínim de temps. No ha coronat ja l'èxit els seus propis anhels? Per aquesta intuitiva espontaneïtat femenina que radica més en el sentiment que en la reflexió, no dubto gens en afirmar que el Sr. Tomàs Raguer, sota la bonomia remarcable d'una mirada serena, de la seva veu profunda, i dels seus moviments tan acompassats i suaus, sent impetuosament les inquietuds espirituals de la més sana joventut. I encara sé que dintre de l'Arxiu les hores se li escolen lleugeres i harmonioses, que hi viu completament abstret de si mateix, i que la seva visió imaginativa li obra al davant seu els nous

(Continua a la pàgina 6)

LLUIS DE TRAVY ADVOCAT

Exercici en els partits de
Puigcerdà i Seo d'Urgell

Despatx: Llibertat, 52 PUIGCERDA

ES LLOGA

comprenent-hi el mobiliari corresponent, l'acreditada **TENDA DE MENJARS i BAR** de **MIQUEL RIBAS**, situada en el barri de l'Estació

Increïble...!!

*Sí,
vertaderament
ho sembla,
però és cert que
la Casa*

Pere Pujolar i Corcoi

*fabrica uns
MOBLES
meravellosos a
preus sense
competència*

**LLITS PLEGABLES
LLITS COMBINATS
I AMB BARANES**

**GRAN FABRICA DE
SOMMIERS AMERICANS
I HIGIENICS**

Progrés, 91 - Telèfon, 69

EXPOSICIO

Fusteria Orriols

FONT-VIVA

"Miss Ripoll"

Amb aquest títol, un gran cartell anunciador ens assabentava que a la nostra Vila, novament, vol fer entrada l'exòtica moda dels concursos de Bellesa. Sempre hem estat partidaris dels concursos que tenen per finalitat l'estimular nobles activitats o perfeccionaments útils a l'individu i a la societat. Així per exemple, creuríem de gran aventatge per a la il·lustració sempre creixent de les nostres joventuts i esplendor de la nostra vila—tan sobiranament culta segles enrera—que fossin oberts concursos per al nomenament de les «Miss» i dels «Champions» de la nostra llengua, poesia, història, i fins, perquè no? de la nostra Fe, que és l'ànima de la història nostrada. A aquests podrien acompanyar infinitat de concursos de bones qualitats tots a base de superacions adquiribles i d'una valor social.

La bellesa no és cap perfecció que s'adquireixi: car la dona a ulls clucs la Natura, i en cas d'ésser artificialment aparentada, no és res més que una hipocresia. Tot i que aitals concursos no fan més que estimular la frivolitat i la vanitat, coses completament renyides amb la veritat, la moral i totes les activitats nobles i dignes, per a les quals anhela la nostra generació i a la qual tants greus i trascendents problemes amenacen. Finalment, aquestes futeses són incompatibles amb l'esperit cristià, amb el qual els joves cristians pretenem i esperem d'infiltrar de nou a la societat decadent, la fecunda saba dels nostres cavallers i poetes il·lustres, obrers dignes i conscients d'un poble virtuós, lliure i culte.

En quant a l'elecció de la «Miss» d'entre les donzelles de Ripoll, totes formoses i gentils i a les quals oferim els nostres respectes, creiem, que és assumpte particular de cada jove, el trobar aquella que fassi vibrar la fibra inconeguda de l'esperit i no pas esperar que ens la triïn els altres en un concurs de bellesa.

P. PASSOLA

**Autos
Transport**

**SERVEI DIARI
A BARCELONA
amb auto-camió pas-
sant per
Torelló i Manlleu**

Per encàrrecs:

J. VIVES FIGUEROLA

RIPOLL - P. Llopions, 3
Telèfon 72

BARCELONA
El Ràpid, C. Rec. 11
Telèfon 11.366

**Preus
econòmics**

La Pallaresa Passeig de
St. Joan, 16. Telèf. 50.605

El concepte que han merescut a un jove de 14 anys, els fets del diumenge dia 16

L'objecte principal que em porta a agafar la ploma, és per tractar de la gran festa que amb motiu del Primer Centenari de la Renaixença Catalana, va celebrar-se a Ripoll el diumenge passat, dia 16 d'abril i que va ésser molt brillant, sobretot per l'animació que hi donaven els Minyons de Muntanya.

Hauria estat, però, molt més grossa, si no haguéssin estat uns quants pertorbadors que per no ésser del seu gust, començaren de moure fressa al grandíols míting patriòtic de la plaça de la República.

Per aquesta causa molta gent va marxar; del contrari, hauria obtingut molt més èxit. No obstant, en veure que ningú no estava per ells, els pertorbadors mogueren encara més soroll i per això se la varen carregar, tota vegada que solament eren quatre infeliços que si no sabien el què significava aquella creu de la bandera Occitana, era obligació seva de preguntar-ho abans, i així hauria estat tot llest. Mes ells marrans; i ara quan s'els ataca per tots cantons, diuen que Ripoll és el poble més atontat de la província de Girona, i que si tot allò va passar fou per manca de cultura (?), però no veuen que els més atontats i més rucs, són ells.

A pesar de tot, els dits pertorbadors encara tenen ganes de murmurar, mentre la gent els deixa com si no hagués passat res.

A. N.

DESENGANYEU-VOS!!

Si voleu anar ben servits, no teniu altre remei que confiar els vostres encàrrecs a

JOAN FERRAN

RECADER DIARI EN TREN DE

RIPOLL A BARCELONA

I VICEVERSA combinat amb Ribes, St. Joan de les Abadesses, Campdevánol, Camprodon i Comarca

Borgonyà i La Farga de Bebié

Es reben encàrrecs per Sant Quirze, Torelló, Manlleu, Vic i demás pobles de la línia.

Ripoll: St. Pere, 17. Posada La Pansa Casa Salarich
Sant Joan: M. Portell «El Sigle»

Barcelona: Comerç, 19. Telf, 16294. - Clarís, 66,
Telèfon 70436, davant Apeadero. - Petxina, 5
tocant Rambla de les Flors.

Hores de sortida: De Ripoll, a les 6 del matí.

De Barcelona, a les 3 tarda, Arc de Triomf.

Fàbrica de Ciments

Frederic Martín

Especialitat en ràpids
per amotllar

Lents de totes classes

Cal hidràulica

CIMENTS
PORLAND
MARTIN

Magatzem a Barcelona:

Carretera de Ribes, 39 - Telf. 52572

TORALLES (Sant Joan Abadesses)

Telèfon 107

Fàbrica de Mosaics - Pedra artificial - Dipòsit de materials per a la construcció
Ciments Lents-ràpids - Guix
Cal hidràulica

Dipòsit de Ciment porland
ASLAND

REPRESENTANT DE LA CASA
URALITA, S. A.

Lluís Soler

Carrer Marquès Pere Portussa, 6

SANT JOAN LES ABADESSES

(Ve de la pàgina 3)

horitzons d'un Arxiu més grandios i complet, capaç de desvetllar l'admiració i respecte als esperits que de la cultura n'han sabut fer una exigència.

Per a la realització d'aquesta esperança que ell acarona amb il·lusió d'infant, ens trobem avui aquí: nosaltres, amb l'idea de l'homenatge i amb l'ànima enfervorida d'entusiasme. Ell, el Sr. Tomàs, patint resignadament els atacs a la seva modèstia que accepta com a sacrifici, aquest desbordament d'afectes, portat pel desig d'aprofitar-los a fi i objecte de poder donar compliment a la dèria de sempre i que el fa viure, algunes vegades amb una inquietud molt emparentada amb aquell dinamisme creador, que un dia portava a un artista famós a donar cops de martell a una escultura, per obligar-la a parlar.

Nosaltres, les dones de Ripoll, Sr. Tomàs Raguer, no sabem fer com vós, les grans coses, però, sabem les belles coses perquè coneixem i posseïm els secrets i els ressorts de la sensibilitat més exquisida.

Accepteu, doncs, les meves paraules com un ressò fidel del sentir unànime de les dones de Ripoll com a fermança d'agraïment que perdurà enllà del temps, encadenat a les tradicions nostrades. Les dones, les d'avui com les de demà, envolcallades per l'eflavi de la vostra generosa abnegació, en traspasar el llindar del santuari de l'Arxiu, revestides d'aquella dignitat que ens atorga el títol de mares, direm totes als nostres fills, unides d'emoció i com a paraula sacramental: aquest és el patrimoni que va reconquerir a Ripoll i per Ripoll, un dels seus fills més il·lustres: El Sr. Tomàs Raguer.

Llargos aplaudiments de sincera adhesió al sentir expressat, posen de manifest la fina sensibilitat de les dones catalanes.

Parlament del Dr. Josep Gros

L'autoritzada paraula del Dr. Gros, descapdellà amb innegable eloqüència i riquesa d'imatges, els sentiments de Pàtria.

No és — diu — ni el treball dels polítics, ni dels economistes, ni tampoc els grans esclats del sentiment patriòtic d'un poble. Es, per damunt de tot aquella tradició, aquell viure quotidià, aquells costums indígenes els que donen, en definitiva, als pobles, els trets característics de la seva personalitat, i la raó de l'existència llurs com a nacionalitats.

Es plany, de que siguin tan poc llegits, i quasi ignorats, per les nostres joventuts «La Tradició Catalana» del gran bisbe català Dr. Torres i «La Nacionalitat Catalana» de Prat de la Riba, els

quals enalteixen la vida d'aquells cercadors històrics, d'aquells creuats de la nostra Renaixença qual centenari celebrem enguany els únics i veritables autors del nostre redreçament patriòtic.

Avui Ripoll — diu — presenta dues característiques igualment admirables que el situen per damunt dels demés pobles catalans: El vell Monestir, monument que ens recorda les nostres glòries nacionals i l'Arxiu-Museu, on s'hi apleguen amb gran encert, la nostra manera d'ésser, el nostre viure i el nostre costumari. Remarca, amb satisfacció el desvetllament cultural que d'un temps en aquesta part es demostra a Ripoll, amb el qual ens cal esperar molt d'aquest poble.

Una llarga ovació acull la notable dissertació.

Discurs de gràcies pel Sr. Ecònom

El Sr. Ecònom, que a més és el president del Patronat de l'Arxiu, en el seu discurs, després d'enaltir la bella idea d'aquest merescut i justificat homenatge, llençada per la patriòtica institució de Palestra, demana uns aplaudiments pels diferents col·laboradors d'aquesta simpàtica festa, bella mostra de finor artística i just tribut a l'admirat patrici, Sr. Tomàs Raguer, iniciador i animador del nostre Arxiu-Museu.

Seguidament es dona per acabat aquest acte, bell inici de la croada empresa per aquest incansable jovent de Palestra, emprò d'un homenatge merescut, que ens honora a tots.

A la porta del local, les Srtes. Rossi Fidrin, Maria Casals (junior), Consol de Budallés i Maria Salvans, habillades amb típics vestits, venien postals de l'Arxiu a profit del mateix.

Dr. J. Bayés i Vayreda

Malalties del NAS, GOLA, i OIDES

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1; 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

(Ve de la pàgina 8)

en la Plaça de la República i en la teva Casa del Poble, la senyera dels llenguadocians abraçada amb la nostra estel·lada.

Era festa de la Raça, passada, present i de l'esdevenidor. Que perdonin els d'altres terres: no hi eren convidats, res no tenien a fer sinó més que nosa.

SOLER I PLA

De *L'Humanitat*.

— **Escacs.** Dimarts vinent a nou hores de la vetlla, començarà un Curset teòric - pràctic d'obertures i finals,

a càrrec del campió ripollès Sr. Eligi Martinez. Aquest curset, organitzat per la Secció d'Escacs de l'Acadèmia Catòlica, es donarà els dimarts i divendres de cada setmana en el local social.

— **Joaquim Faro.** Aquest personatge ens ha tramès una missiva que ens ha fet molta gràcia i que prometem oferir als nostres llegidors així que disposem d'un espai d'anunci. Val la pena de fer conèixer aquesta mercaderia humana.

— **Super Ball Saberut.** Tindrà lloc aquesta nit al Saló Comtal. El nostre volgut confrare ha tingut la gentilesa de convidar-nos-hi i encara que no hi tenim res a fer per raons d'edat, procurarem assistir-hi.

— **Jove concertista.** Demà al matí, a la Sala Mozart de Barcelona, prendrà part en el Concert matinal l'aventatjat jove pianista Pere Paramon, el qual no dubtem satisfarà bellament a l'intel·ligent públic que l'escoltarà, per quin motiu ens plau avançar ja la nostra més sincera felicitació al jove pianista ripollès fent-la extensiva també als seus pares.

— **El Primer de Maig.** Amb motiu de la festa del treball hi han anunciat, entre altres, un «*Monstruo*

Mitín al Paseo Ragull» en el que «*habrán altavoces*». Un altre, a la mateixa hora o sia a dos quarts d'onze del matí, al Saló Comtal a càrrec del Partit Comunista de Catalunya en el qual parlaran Carpena, Odena i Arlandis. Aquest és convocat com a «*Mitín Antifacista*». Tot plegat ni a Cuenca i en això si que no s'hi val, encara que sigui per dir les excel·lències del comunisme o advocar per les reivindicacions obreres pot perfectament emprar-se per la propaganda la llengua catalana, àdhuc en el cas que els oradors siguin castellans o manchegos.

Joaquim Arumí Fargas

OCULISTA

de l'Hospital Clínic de Barcelona

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1, 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

Tip. Ripollesa, Daniel Maideu; Telf, 89.—Ripoll.

COMTAL CINEMA

Formidables i variats
programes de pel·lícules
per diumenge i dilluns

DIUMENGE

Projecció del film esfereïdor per excel·lència

El Dr. Frankenstein

Una altra pel·lícula que ve a augmentar
l'interès d'aquest programa

La Condesa de Montecristo

per Brigitte Helm i Rudolf Foster.

DILLUNS

Marlene Dietrich, la fascinadora, la dona de foc i gel, en la seva última creació

La Venus Rubia

Novament els inseparables

Stan Laurel i Holiver Hardy en

POLITIQUERIAS

Una còmica sonora completarà aquest programa

CASINO DE RIPOLL

Diumenge
tarda i nit

Un nou èxit
del cine sonor

A més es projectarà

**PISTOLeros
DE
AGUA DULCE**

Orador
improvisado

Eclair Journal
...

Dilluns
1.er de maig

**Programa
nou**

Parlada en espanyol per dobles

Redacció i administració, St. Pere, 2. - Ripoll

Uralita, S. A.

La marca de calitat

RIPOLL

ALS NOSTRES AMICS DE RIPOLL

En record de l'honor que vos feren la gent d'Occitània

Havem passat per la bona vila de Ripoll, la primera capitalitat de la Catalunya vella, el bressol de la nostra nacionalitat. Motiu: un dels més extraordinaris de la nostra vida i de la vida del nostre poble; no podíem per menys que venir a festejar-ho al vostre Ripoll, alhora nostre també. Comença el tercer any que Francesc Macià, el providencial patrici, ressurrecció del brau Bac de Roda, ens portà la República Catalana, l'única que és proclamada amb tota solemnitat a Catalunya per l'element civil i pel fins aleshores exercit d'ocupació de Catalunya. Motiu, encara, festejat pel nostre Govern català i el nostre poble tot, el primer pas en el renaixement literari obert per l'«Oda a la Pàtria», d'Aribau.

Per primera vegada catalans de ferma ideologia nacional ens havem vist acompanyats i honorats pels nostres germans de raça, pels occitans de més enllà del Pirineu, que formen part per dret de conquesta de la nació francesa, però que tenen la mateixa ànima nostra, amb els mateixos defectes i idèntiques qualitats, amb un amor profund, instintiu innat, del més pregon de la sang occitana, que ha romàs del més fosc de la vellúria on es va plasmar la vella raça d'Oc, la branca més lliure de la qual som nosaltres els catalans.

Les senyeres d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb les de «Palestra», que també és una esquerra, s'han vist acompanyades de la senyera també republicana i federalista i ben democràtica, de les terres llenguadocianes, amb gent que des de Marsella a Tolosa són germans nostres i antigament ens trobarem lluitant per la llibertat i ens hi trobarem demà i sempre.

I havem passat per Ripoll, per davant de la tomba del primer Jofre, i us havem parlat des de la balconada de la vella abadia convertida en Casa del Poble; i la vostra vila ho mereixia, enclavada en les afraus pirenenques, on els catalans no deixaren d'ésser catalans, tant en èpoques roma-

nes, com visigòtiques com sarraïnes, on es constituí la nació bagande sempre lliure.

La vostra vila, sempre liberal, que s'ha vist tantes vegades abrusada per la tirania i que mai no ha sentit fermentar dintre els cors dels seus homes la rancúnia al progrés i a la raó. Aquí, a Ripoll, sols la gent forastera i desarrelada, no catalana, pot sentir odi al que és català; mai la bona gent ripollenca, que té una herència innegable de catalanitat, liberalitat i ferma cultura.

Tots els vinguts, catalans i provençals, no són més que modalitats d'una sola concepció, caires d'aquest meravellós cos que té una parla i un amor.

No podem escapar-nos-en, ahir, avui i demà, els passats; els presents estem reblant els claus diürals que ens han de lligar, perquè els futurs siguin més forts i tot junt el cos catalí que ha de fer esclatar la federació universal, la gemanor entre els pobles.

Rosselló i Provença, la gent de la vella Septimània, ajudà aquesta terra a ésser lliure; encara la gent occitana ajuda a conquerir i poblar València i Mallorca

La gent catalana, rossellonenca i provençal combatien junts a Orient, conquerint Grècia; els catalans morien a milers, a Muret, per la llibertat el Migdia; morien junts, a Montsegur, cremats en la gran foguera per la gent de Montfort.

I encara avui—fa pocs anys—deu mil catalans són morts en terres de França al costat dels braus regiments de les terres d'en Mistral Clemença I saura, per la llibertat de França i dels pobles, o preses per les terres imperialistes.

Ja mai no deixarem, als dos vessants del Pirineu, d'ésser germans en estreta abraçada, formant la gran raça occitana, raça de llibertat.

Ripoll, considera't honorat de la vinguda de la gent de la teva raça; de veure lluir i voleiar al vent

(Acaba a la pàgina 6).